

AVAR PÁL:

HOGY HAL MEG?..

Hogy hal meg, aki marxizmust tanul,
a szerint él, cselekszik, tanít?
Aki szüntelen juttat, mindig mást üdvözít,
a maga szelvényeit hol válthatja be végül?
A lélekvándorlásról lecsúszott. S a hetedik mennyország?
Miként tudhatná meg, az volna-e valóban a leggyönyörűbb?
Érette ugyan hiába görnyedt Jézus,
vétkei alól nem oldozza fel kámzsás.
Ha bajba jut, imát sem mormol érte senki.
A valóság buzgó híve ő. Am hitalapja
versenyt káprázik az idővel — alakul.
Lelkében, mint megbomlott lovak, száguldanak az események.
Hogy a nyomukba érjen, kifogy tüdejéből a levegő.
Olykor emlékezik — ötperces szünetekben,
Amikor gyermek volt. Őt is óvta az anyja:
Jól vigyázz, az urak dolgába ne avatkozz,
csunya dolog a politika. meglásd, fölakasztnak érte!
S neki sírhatnékja van: hol, miben hibázott,
hogy még börtönbe sem került máig?
Kiáltani vagy káromkodni szeretne néha.
Am az Istent is csak annak jó lehozni az égből,
aki hisz benne és a bosszújától retteg.
A kommunista pedig nem fél. Vitéz, sőt vakmerő, noha jámbor..
Bátorságát pontos mértékkel méri
és azokéval, akik követni fogják egykor.
Aki szeméből a tüzet kilopják,
hogy még nagyobb lángra hevítsék a Földön,
az önfényű csillagokhoz hasonlóra.

Hogy hal meg?.. Talán úgy, mint amikor más elalszik
s magát elteszi nagyobb feladatokra,
amit az elme meg nem oldott,
vagy úgy, mint ki szerény nyugdíja mellett'
a néma Űr abszolút hidegében
meggyújt majd néhány alvó égitestet
s az eltévedt bolygók útját ki-kiigazítja.